

DENTO-MAXILLAIRE ORTHOPEDIE

Naar aanleiding van de inaugurele rede van de nieuw benoemde hoogleraar in de orthodontie te Nijmegen, Prof. Dr. F. P. G. M. VAN DER LINDEN, getiteld: „Orthodontie en groei”, opgenomen in het vorig nummer van dit tijdschrift, zij het mij vergund het volgende op te merken.

De Utrechtse Universiteit kent een hoogleraar in de „Dentomaxillaire Orthopedie” en het wil mij voorkomen dat dit verschil in betiteling wellicht geen toeval is.

Want bij de bestudering van deze rede valt op, dat hier inderdaad sprake is van *orthodontie* en niet van *orthopedie* en ik geloof dat dit jammer is. Verschillende uitspraken wijzen in deze richting en nopen mij tot een reactie.

Wanneer ik lees dat *Angle* in 1925 de „edgewise arch” aankondigde als „the latest and best in orthodontic mechanism” en „dat het in ieder geval een *feit* is, dat deze techniek in de veertig jaren, die sindsdien verlopen zijn, niet door een ander behandelstelsel is overtroffen”, dan is enige verwondering toch wel op haar plaats.

Zelfs in Amerika, waar volgens VAN DER LINDEN „de orthodontie in zijn meest perfecte vorm wordt uitgeoefend” wordt de edgewise arch-techniek door aanhangers van JOHNSON en MERSHON hevig aangevallen, terwijl de laatste paar jaar Dr. BEGG, docent in de orthodontie te Adelaide (Australië) met zijn light-wire techniek bezig is de Amerikanen te veroveren.

Maar dat in het Europa van SCHWARZ en ANDRESEN, van KORKHAUS, HÄUPL en HOTZ, om er maar enkelen te noemen, bovengenoemd *feit* wordt vastgesteld, is verrassend, waar men hier algemeen van mening is dat de Amerikaanse mechanische opvatting der orthodontie ten minste 25 jaar verouderd is en met goed gevolg plaats heeft gemaakt voor de opvatting, dat hier niet een *mechanisch*, maar een *biologisch* probleem aan de orde is. Een probleem dat zeker nimmer met succes kan worden opgelost met een apparatuur die slechts kan worden aangelegd na de doorbraak van de blijvende elementen en dat betekent in de meeste gevallen 6 of meer jaren te laat!

Het fysiologische groeiproces is een ontwikkeling van bot en spieren en bij normale groei is orthodontisch ingrijpen overbodig en onwerkzaam.

Bij gnathologische afwijkingen zal men de abnormale ontwikkeling

moeten afwachten alvorens eventueel chirurgisch in te grijpen; dit zijn endogene anomalieën, die gelukkig zelden voorkomen en die men op ten hoogste 2 % schat.

De overige afwijkingen van het melkgebit zijn exogeen en worden veroorzaakt, hetzij door trauma tijdens de geboorte, hetzij door gewoonten (eventueel intra-uterien). Deze veroorzaken veelal een verandering in de stand der kaken, waardoor ook de spiergroei zich pathologisch ontwikkelt. Vandaar dat niet tijdig orthopedisch ingrijpen als een grove kunstfout dient te worden beschouwd.

Wie in de musea de portretten beziet uit vorige eeuwen, zal – ook in de caricatuur (JEROEN BOSCH, b.v.) – geen Angle Klasse II tegenkomen. Borstvoeding en het inbakeren van de zuigeling voorkwamen „de gewoonten”!

Is de stand van het melkgebit normaal, dan blijft de mogelijkheid dat bij de doorbraak der blijvende elementen, door gebrek aan ruimte, anomalieën ontstaan, die berusten hetzij op erfelijkheid (grote tanden, kleine kaken), hetzij op een discrepantie in kaakgroei en doorbraaktijd der tanden. Ook hier is onmiddellijk ingrijpen gewenst, hetgeen met vaste apparatuur vrijwel onmogelijk is.

Wat uit het betoog van VAN DER LINDEN wel heel duidelijk blijkt, is de wenselijkheid dat het de *tandarts in de algemene praktijk* moet zijn, die het grootste deel van de dento-maxillaire afwijkingen opvangt en alleen de gecompliceerde gevallen zal doorzenden naar de specialist. Hij is het immers die de kinderen al heel jong ziet en hen regelmatig controleert.

Het is het noodlot van de Amerikaanse „orthodontie”, dat daar vrijwel uitsluitend specialisten praktiseren, naar wie veelal de patiënten te laat verwezen worden en die de slechte resultaten lang niet altijd te zien krijgen, met als gevolg een onjuist beeld van hun therapie.

Gelukkig kan men uit het slot van de rede de conclusie trekken, dat de Nijmeegse opleiding zal trachten dit te voorkomen.

DR. CH. F. L. NORD

Joh. Vermeerplein 9, Amsterdam

Hoewel spontane kritiek op de inhoud van een oratie weinig gebruikelijk is, heeft de Redactie gemeend collega NORD de gelegenheid daartoe niet te moeten onthouden.